

kullanılmayan tarım alanlarının %40'ı Afrika'da bulunuyor. Ve kendi üretimini yapamayan Afrika halkı, ne yeraltı zenginliğinden ne de aşırı sıcaklara dayanıklı kaliteli tarımın yapıldığı topraklarından hiçbir şekilde faydalanamıyor. Kapılar, yeniden sömüren dünyaya açılmış bulunuyor.

Gıda sektörünün yakın bir gelecek için alarm vermesinin ardından çözüm arayan bir kısım ülkeler, özellikle Afrika ülkelerinden tarım alanları satın alma veya kiralama politikasına başladılar. Afrika'da bu yolla el değiştiren toprakların miktarının 47 ile 56 milyon hektar arasında olduğu tahmin ediliyor. Kongo, yüzölçümünün dörtte birine tekabül eden 8,1 milyon hektar tarım arazisini kiraya vermiş durumda. İngiltere'nin Afrika'da kiraladığı toprak miktarı Danimarka'nın yüzölçümüne ulaşırken ABD, İsviçre ve Çin ise Moldova büyüklüğünde tarım arazisi sahibi oldu.¹

Bu girişim, ilk bakışta sanayi yoksunu Afrika halkı için avantajlı gelir kapısı olarak düşünülebilir; fakat pratikte böyle değil. Yatırım yapan ülkeler arazileri birkaç yıllığına değil 90 yıl gibi uzun bir dönem için kiralityorlar. Toprakları kiraladıkları ülkelerde uzun süre vergiden muaf kalıyor ve üretilen ürünü kimi zaman sadece ihracat için kullanıyorlar. İç piyasa için ayırdıkları ise, doğru dürüst tarım yapamayan ve ürününü pazara zorlukla getiren Afrika halkı açısından dezavantaj yaratacak bir rekabet getiriyor. İç piyasada da sadece yatırım yapan ülkeler kazanıyor, yerli halkın ürünlerinin ise değeri düşüyor. Dolayısıyla söz konusu girişim, emperyalist ülkeleri zenginleştirmek dışında fayda sağlamazken, Afrika halkını daha fazla açlığa sürüklüyor.

Tarım sektörünün, uluslararası sömürüye açık olması bir kısım Afrika ülkelerinde kanunlarla dahi korunuyor. Örneğin Gana'da ulusal parlamento, çiftçilerin tohum saklama ve değiş-tokuş yapma imkanlarını kısıtlayıcı yasalara tam destek veriyor. Bunun anlamı ise, tüm çiftçilerin kendi yerel ürünlere ait tohumlarını yok ederek, Batılı özel sektörlerin hazırladığı genetiği değiştirilmiş tohumları almalarını zorunlu kılmak. Bu zorunluluğa uymayan ülkelerin ise çeşitli yöntemlerle Batılı hükümetler tarafından buna zorlandığı bildiriliyor. Aslında bu konuda tek mağdurun sömürülen Afrika olduğunu söylemek zor. Şu anda bu emperyalist tohum piyasası, neredeyse tüm dünyayı hakimiyeti altına almış durumda. Türkiye dahil gelişen tüm ülkeler, bu sahte tarıma mecbur bırakılıyor.

Güney Afrika Sosyal Yardım ve Eğitim Vakfı'ndan Mercia Andrews, Afrika'ya yönelik bu tarım açılımını "sömürgeciliğin bir başka adımı" olarak nitelendiriyor ve ekliyor "ihtiyacımız olan şey insandan insana bir dayanışmadır, şirketlerin bizi ele geçirmesi değil."²

Uluslararası Tarımsal Gelişim Fonu başkanı Dr. Kanayo Nwanze ise tehlikeye şu şekilde dikkat çekiyor: "Eğer gözümüzü sadece üretimin artırılmasına dikersek, karşımıza, Afrika'da insanları beslemeden daha fazla gıda ürettiğimiz oldukça tehlikeli bir manzara çıkacaktır."³

Dünyanın iki katı nüfusuna yetecek kaynakların şu an dünyaya yetmemesinin tek sebebi bencilliktir. Eğer geleceğe dair politikalar da söz konusu çıkarıcılık ve bencillik esasına göre belirlenir ve insan hayatı yerine daha fazla kar zihniyeti sürdürülürse, küresel felaketlerin ardarda gelmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu felaketlerden kaçınmanın tek yolu ise, Allah'ın istediği sevgi ve dayanışma ruhunun hakim olmasıdır.

O zaman gelişmiş ülkeler, gelişmemiş ülkelerin arazilerini kullanırken, hem kendilerini hem de o ülkeleri kalkındırmaya odaklanırlar. Açlıktan kırılan bir ülkeyi daha fazla sömürmek yerine, beraber zenginleşeceği imkanlar oluşturmaya çalışırlar. Sanayiye, teknolojiye, tarımı ona da öğretir, kaynakları birlikte kullanır ve var olan imkanları birlikte daha da artırabilirler. Allah'ın istediği sevgi ve dayanışma ruhu sadece vicdanla

var olabilir. Böyle vicdanlar, bir taraf zenginleşirken diğerinin aç kalmasından rahatsız olurlar. Böyle vicdanlar, kendilerini üstün diğerlerini aşağı görmeye güç bulamazlar. Çünkü vicdan daima doğru olanı gösterir.

Vicdanlı toplumların, devletlerin ve yönetimlerin var olması için vicdanlı insanların daha fazla ses getirmesi gerekiyor. Şu bir gerçek ki, egoist zihniyet ve uygulamalar bu dünyaya sadece bereketsizlik ve sevgisizlik getirmiştir. Bereket ve bolluğun tek yolu ise devletlerin belki de şimdiye kadar hiç denemedikleri vicdanlı ve sevgiye odaklı politikalarıdır. Çok kez hatırlattığımız bir gerçeği tekrar hatırlatalım: Medeniyetler çatışarak, sömürerek, birbirini ezerek değil; kaynaşarak, paylaşarak, fedakarlık yaparak ve sevgi duyarak ilerleyip güçlenirler. Buna inanmayı zor bulanlar bunu bir kere olsun denesinler, göreceklerdir.

1. <http://www.dunyabulteni.net/haber/280614/afrikada-toprak-kiralama-yarisi>

2. <http://www.commondreams.org/views/2015/02/06/re-colonization-africa>

3. <http://www.commondreams.org/views/2015/02/06/re-colonization-africa>

Adnan Oktar'ın Arab News & The Hans India'da yayınlanan makalesi:

<http://www.arabnews.com/columns/news/747416>

<http://www.thehansindia.com/posts/index/2015-06-15/Africa-A-sufferer-of-agro-imperialism---157276>

WEDNESDAY, JUNE 17, 2015. HYDERABAD, INDIA

f t w g+ in p v ePaper

THE HANS INDIA

HOME AP TELANGANA INDIA WORLD NRI BUSINESS SPORTS CRIME LIFE STYLE HANS

Africa: A sufferer of agro-imperialism

© June 15, 2015, 09.36 AM IST || The Hans India

According to the Organization for Economic Cooperation and Development (OECD), food prices will surge by 40 percent in the next 10 years and will result in an acute food crisis worldwide. The report says the food expenditure per household is expected to rise by 30 percent. The main factor contributing to this situation is the rapid urbanization of developed countries replacing arable lands with industrial zones.

Developing countries appear to be oblivious of this fact and are destroying farmable lands. Such practices that lead to the devastation of world's valuable natural resources at the hands of the former colonial powers are described as "agro-imperialism."

<https://www.harunyahya.info/makaleler/tarim-emperyalizmi-ve-afrika>